

razumu s c. in kr. državnim vojnim ministerstvom z dne 17. majnika 1891. l., s katerim se izdajejo določila za prodajo smodnika. — Kos XXIII. Izdan in razposlan dne 5. junija 1891. 63. Razglas trgovinskega ministerstva z dne 8. majnika 1891. l. o prenosu dopustila za lokalno železnico Celje-Šoštanj-Velenje na štajerski deželni odbor in o izpremeni nekaterih določil v dotični Najviši dopustilnici. 64. Razglas trgovinskega ministerstva z dne 13. majnika 1891. l. o dodatnih določilih k predpisom o preskusu in kolkovanji kovinskih shramb za špirit (drž. zak. št. 44. iz l. 1891.). 65. Razglas poljedelskega ministerstva z dne 21. maja 1891. l. o poljedelskem in gozdarskem poskusu v Avstriji.

(Dalje prihodnjič.)

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. septembra 1891.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) Izlet društva bode dne 20. t. m. v Sežano. Tja dospejo udeležniki iz Kranjske in Štajerske ob 1 $\frac{1}{2}$ 9. uri dopoldne s kurirnim vlakom, kateri odhaja iz Ljubljane zjutraj ob 6. uri; v isti vlak vstopijo v Št. Petru udeležniki iz Istre. Udeležniki iz Tržaškega in Goriškega pa se pripeljejo v Sežano z brzovlakom ob 9 $\frac{1}{4}$ uri dop. Ob 10. uri je vkupni izlet v Lipico, jedno uro od Sežane. Popoldne ob 2. uri pa bode v Sežani vkupni obed in sicer v lepem vrenu na vrtu, ki ga blagovoljno prepusti pravnikom Sežanski župan, gospod Mahorčič. Po obedu je razgledovanje po prijazni Sežani. Domov se bodo lahko izletniki odpeljali ob 7 $\frac{3}{4}$, odnosno ob 9. uri. Vse to je odbor priredil, porazumši se z odborom „ad hoc“ v Sežani, kateremu sta na čelu tamošnji okr. sodnik, gospod Dejak in odvetnik, gospod dr. Gregorin. Nadejamo se, da je tako prav ukrenjeno, in da bode letošnji izlet vsaj tako lep, kakor je bil lanski. Pomenljiv pa bode zategadelj še posebno, ker se bomo prvi pot približali svojim tovarišem na Primorskem, kateri so misel društvenega izleta v Sežano pozdravili uprav navdušeno. Članom „Pravnika“, našim naročnikom in drugim pravnikom kličemo torej: Na veselo svidenje prihodnjo nedeljo v Sežani!

— (Osebne vesti.) Imenovan je dež. sod. svetnik L. Budau v Gorici višj. dež. sodišča svetnikom v Trstu. — Preselil se je odvetnik dr. Fr. Krenn iz Šmarija pri Jelšah v Maribor.

— (Avstrijsko notarsko društvo) imelo je dne 7. in 8. t. m. svojo peto glavno skupščino v Krakovem. Udeležilo se je te skupščine blizu 150 članov iz vseh dežel tostran Litve. Načelnik društvu, profesor dr. Madeyski je pozdravil shod v auli novega vseučilišča ter najprej

omenjal velike izgube, katero je društvo zadelo, ker mu je umrl ustanovitelj in prvi načelnik dr. L. Roncali, potem pa je narisal neugodno stanje notarjev in notarskih kandidatov, završujoč z nadejo, da se obrnejo razmere notarijata polagoma na boljše. Na dnevnem redu je bilo najprvo poročilo o delovanju društva in posneti je iz njega, da društvo šteje sedaj 900 članov, da je stalni centralni odbor zadnja 3 leta imel 5 sej in mnogo peticij poslal do vlade za notarsko društvo, da je pa bila rešena le jedna, a še ta neugodno. Zalog društveni je sicer zvečal se, a po poročilu je nujno, da pristopi še več notarjev in kandidatov v društvo. Izdaja društvenega lista: „Zeitschrift für Notariat“ stoji na leto 8200 gl., urejevanje 2400 gl. Posvetovala se je potem skupščina o reformi sodnega postopanja izven prepirnih rečij. Dr. O. Gesselbauer predložil je o tem temeljito delo, katero je ves shod odobril ter sklenil, naj se deželnemu zboru galiciškemu izreče zahvala, ker je uže nekaj započel za uvedbo zadevne reforme, in tudi naprosi, da tako deluje še nadalje. Sklenila je skupščina tudi, da se za zavarovanje bolnih notarskih kandidatov ustanove bolniške blagajnice pod vodstvom in nadzorstvom notarskih zbornic, potem, da se razpišeta nagradi za dve razpravi o notarstvu, in sicer 2000 za prvo najboljšo, in 500 gl. za drugo najboljšo delo. Pri posvetovanji o gmotnih razmerah notarskih kandidatov se je odobrila resolucija, katera priporoča notarjem, naj v svoje pisarne vsprejemajo le starejše kandidate s primerno kvalifikacijo. Vladi se določijo peticija, naj se pogoji za vsprejem v imenik kandidatov poostre in vsprejmo le tisti kandidatje, kateri se morejo izkazati s tretjim državnim izpitom. Nasveta, naj se poprosi vlada, da ustanovi notarijatsko institucijo v Bosni in Hercegovini, predsednik ni dal na glasovanje, češ, da je izven področja društvenega. Koncem razprav je shod izrekel zahvalo načelniku prof. Madeyskemu na uspešnem delovanji za društvo. Sklenilo se je, da bode prihodnja skupščina čez tri leta v Gradci, in se je za to dobo volil novi centralni odbor, v katerem je za naše pokrajine dr. Fr. Vok, notar v Ljubljani.

— (Zenitve med krvnimi sorodniki.) O ženitvah med krvnimi sorodniki in njihovih dozdevnih kvarnih vplivih na otroke priobčil je „Globus“ iz peresa znanega etnologa prof. H. A. Wilken-a vrsto člankov, iz katerih to-le posnemamo: Istina je, da oba roditelja svoje rodne bolezni in napake preneseta na svoje potomce. Otrok združuje do gotove mere v sebi tako dobre, tako slabe lastnosti, telesna in duševna svojstva svojih roditeljev. Če sta torej roditelja krvna sorodnika, tedaj — tako dandanes mislijo mnogi zdravniki in ne zdravniki — postavita, če sta tudi bila popolnoma zdrava, v človeško družbo slabotne, bolehnne in izvržene otroke, kateri pozneje, ako se ženijo zopet dajo slab rod. Toda polágano je dobila veljave druga trditev, ta namreč, da nikakor ni tiste nevarnosti, katere iščejo za potomstvo v ženitvah med krvnimi sorodniki, da iz takih ženitev ne izvira nujno in samo po sebi izvrženo potomstvo. Če pa vendar pri ženitvah med krvnimi sorodniki pride zares na dan neugodno izpremenjeno potomstvo, razlagati je to tako, da krvno sorodstvo okrepi ter razvije v

otročih individualna telesna in duševna bolezniva svojstva obeh roditeljev. Jasno je, če bi protivniki ženitev med krvnimi sorodniki pravo trdili, tedaj bi se moralo pokazati duševno in telesno nazadovanje človeka po občinah, katere prisiljeno ali svojevoljno živijo ločene od ostalega sveta in katerih otroci se morajo vedno med sabo ženiti. Preiskava v takšnih občinah pa je izpričala, da to ni tako. Med 3300 prebivalci poluotoka Batz pred izlivom Loire, kjer so ženitve med stričniki in kusinami jako pogostne, ni bilo moči dokazati v takšnih rodbinah nikakega zla, katero se navadno smatra za nasledek sorodniške ženitve; naopak: staro in mlado je bilo vrlo zdravo, niti plodovitost ni bila na nobeno stran manjša. Tudi pri prebivalcih prejšnjega otoka Schoklanda v Zuiderskem morji, katerih je bilo le 600-700 duš in ki so vrhu tega bili po različnem veroizpovedanju razdeljeni v svoje ženitne okraje, pokazala se je nevarnost ženitve med sorodniki bližnjimi in daljšimi: bili so to krepki, širokopleči ljudje, ne da bi jim bilo prirojenih kaj konstitucionalnih bolezni; otroci so bili zdravi in duševno dobro razviti. Takih dokazov bi se našlo še več, tako se v ribiških vaseh na škotskem obrežji prebivalci tako močne med sabo ženijo, da sta v občini le jedno ali dve rodbinski imeni, kateri morajo razlikovati se s posebnimi pridevki, da so si ljudje tudi jako podobni, ker so si bolj ali manj v sorodu; tudi tu so vsi moški pravilne in krepke postave, ženske so vitke in prijetne, otroci pa bistri kakor le kje drugod v Zjedinjeni kraljevini. Nekateri narodi so celo radi sklepali sorodniške ženitve. Gotovo so stari Perzijani bili krepak narod, če prav je brat lahko vzel v zakon sestro, oče svojo hčer, mati svojega sina, za posebne duhovske službe so celo zahtevali oseb, katere so izhajale iz takšnih ženitev. Tudi stari Egipčani niso poznali ženitvi zadržkov zaradi sorodstva. Da so Ptolemejci tako hitro izmrli, to se pripisuje sorodniškim ženitvam, toda rodovnik tega plemena dokazuje, da iz teh ženitev ni izvirala neplodovitost in kratka doba življenja, a zgodovina uči, da je bil marsikateri člen vrlo razvit telesno in dušno. Znano je tudi, da so stari Peruvanci jemali v zakon svoje bližnje krvne sorodnike; prva žena „jnkeva“ morala je vedno biti njegova sestra, da se je kri ohranila čista; in to ljudstvo se je vrlo hrabro upiralo španjskim napadom in lepe umetnosti je dvignilo visoko gori do popolnosti. Tudi Arabci, dasi so jim sorodniške ženitve v navadi, ostali so veke in veke vedno na več strani krepko pleme, prosto napak. Vse tisto zlo, katero se izvaja iz ženitev med krvnimi sorodniki, kretinstvo, idijotstvo, gluhonemštvo, slepost, neplodovitost, rhachitis, vodena glava, albinizem, ne nahaja se nič bolj pogostem v tistih občinah in pokrajinah, kjer praviloma sklepajo sorodniške ženitve, nego-li drugod.

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva „Pravnika“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld.

Uredništvo je v Ljubljani, šte. 8 na Bregu; upravnništvo pa na Križevniškem trgu šte. 7.